

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. V. Quærit cur in precibus & amissione rei caræ fletus sit dulcis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

*Querit cur in precibus & amissione rei cara
fletus dulcis sit.*

1. **E**T nunc Domine jam illa transferunt,
& tempore lenitum est vulnus meum.
Possumne audire abs te, qui veritas es: &
admovere aurem cordis mei ori tuo, ut di-
cas mihi, cur fletus dulcis sit miseris? Aut
tu, quamvis ubique adsis, longe abjecisti à
te miseriam nostram? & tu in te manes, nos
autem *a* in experimentisvolvitur? Et ta-
men nisi ad aures tuas ploraremus, nihil re-
fidui de spe nostra fieret. *b* Unde igitur sua-
vis fructus de amaritudine vitæ carpitur ge-
mere, & flere, & suspirare, & conqueri? An
hoc ibi dulce est, quod speramus exaudire
te? Recte istud in precibus, quia desiderium
pervenienti habent. Nunquid in dolore
amissæ rei, & luctu, quo tunc operiebar?
Neque enim sperabam reviviscere illum, aut
hoc petebam lacrymis, sed tantum dolebam
& flebam; miser enim eram, & amiseram
gaudium meum. An & fletus res amara est:
& præ fastidio rerum, quibus prius frueba-
mur, & tunc dum ab eis abhorremus, de-
lectat?

N O T Æ.

a In experimentisvolvitur) Per experientiam rerum
causas & naturas investigare conamur, quas
Deus in sua sapientia cognoscit & ordinat, absq;
labore & errore, cui utrique miserix, nostra
obnoxia est experientia. Hinc difficile est perve-
nire ad perfectam Sapientiam, imo & virtutem,
cujus studium vel maxime persuadetur experi-
mento acerbitatis, qua asperguntur vitia.

b Unde

b Vnde igitur *suavis fructus*) Cur fletus dulcis sit miseris & aliquod solatium præbeat, ex ipsa tristitiæ natura colligi potest. Nam sicut lætitia cor dilatat, & hominem in risum solvit per motum diaphragmatis: ita tristitia cor & partes oculis vicinas constringit, humoremque illis contentum in lachrymas eliquat. Quo motu, dum cor angustias confluentis sanguinis à se repellere nititur, qualemcunque voluptatem percipimus, ei pruritus non absimilem, quem sentiunt ulcerosi cum scalpuntur. In precibus vero ad Deum magis dulcescere lachrymas, spe veniæ & impetrationis recte sentit S. D. Quod ipsum forte contingit in dolore rei amissæ, dum phantasia apprehendit quasi recuperabile, quod recuperari non potest: & amorem prius quæta possessione velut languescentem, in iactura rei amatæ, denuo exsuscitat & magis inflammat.

V. Suar. l.
5. de ani-
mac. 3. n.
14.

CAP. VI.

Explicat miseriam inordinati affectus, quo excruciabatur ob mortem illius amici.

1. **Q**uid autem ista loquor? Non enim tempus quærendi nunc est, sed confitendi tibi. Miser eram, & miser est omnis animus vinctus amicitia rerum mortalium; & dilaniatur, cum eas amittit: & tunc sentit miseriam, qua miser est, & antequam amittat eas. Sic ego eram illo tempore, & flebam amarissime, & quiescebam in amaritudine. Ita miser eram, & habebam cariorem illo amico meo, vitam ipsam miseram. Nam quamvis eam mutare vellem, nollem tamen amittere magis quam illum. Et nescio, an vellem vel pro illo, sicut de Oreste & Pylade traditur, si non fingitur; qui vellent pro invicem vel simul mori, quia mor-